

Volk ga je gledal neprenehoma in je cvilil s tihim glasom. Trikrat se je obliznil, potem pa je sklonil glavo. — »No, dobro,« je rekel tedaj Kekec. »Pa ti dam slastno pečenko, ker te imam rad in imaš tudi ti mene rad. Pa naj bo tvoja, ljubi volkec!«

Z veliko slastjo je požrl volk lepo pečenko. Kekec ga je gledal in se je muzal. »Še bi se rad sladkal? Kaj, ti moj volkec? O, če boš priden, ti dam še drugi kos. Tu v papirju ga imam zavitega. Odrtrgal sem si ga od svojih lastnih ust, da ga dam tebi, ker si resnično velik siromak. Samo če boš priden in če pojdeva res skupaj v dolino. Veš, drugače ga pojem sam, ker tudi meni diši dobra pečenka.«

Volk je zagledal drugi kos pečenke, pa se je pričel dobrikati. Drgnil je z glavo ob dečkove noge in ga je pogledoval milo in proseče. In Kekec ni mogel nič drugega, kakor da je dal tudi drugi kos volku. Pri kosilu ga je bil spravil naskrivaj v papir; skril ga je pod mizo in ga je vtaknil potem v žep. O, Kekec je pravil samo v svoji prekanjenosti, da je ob deževju še enkrat tako lačen kot ob lepem vremenu. Pehta pa mu je verjela in še na misel ji ni prišlo, da jo hoče Kekec samo prekaniti. Kekec pa je hotel z dobrimi pečenkami pridobiti volka popolnoma zase. Zato pa se je muzal tako pretkano in je naskrivaj strgal korenček.

Volk se je nasitil in je postal tako dobre volje kot še nikdar. Bil je pohleven kakor jagnje in se je igral s Kekcem kakor majhen psiček. — »Bo, bo,« si je govoril Kekec, in srce se mu je kar smejala. »Ribič Rogaček ulovi postrv na trnek in na muho. A jaz bom ujel to volčjo zver na sladke pečenke... Hoj, hoj! Pa bo gledala Pehta, strašno bo gledala...«

Pa je pričel Kekec prevračati kozolce po sobici, in volk je skakal z njim in se je prevračal z njim...

Majdica je že učenka.

Majdica mala
je letos učenka postala.
Zdaj pa ne misli več na igračke
saj je vpisana med učenjake. —

Zvezek že rabi in knjigo,
da se brati uči,
spretno že muco nariše

in pa tudi napiše
črko n, m in i...
Majdica mala
res je že prava učenka postala.
Kdor ne verjame,
naj si naočnike vzame,
v prvi naj razred pogleda —
v naši šoli seveda!

Anica.

